

Sygn. akt VI U 211/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Roslan - Karasińska

Protokolant: stażysta Agnieszka Łumińska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2013 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy H. K.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 3 czerwca 2013 r. znak(...)

orzeka:

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 3 czerwca 2013 r. znak (...) w punkcie I w ten sposób, że zalicza odwołującą się H. K. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Sygn. akt VI U 211/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 kwietnia 2013 roku, znak(...), Miejski Zespół do Orzekania o Niepełnosprawności w W. nie zaliczył H. K. do żadnego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu swojej decyzji wskazał, iż na podstawie dostarczonej dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonego badania nie stwierdził naruszenia sprawności organizmu uzasadniającego do zaliczenia do stopnia niepełnosprawności (decyzja MZON w W. z dnia 8 kwietnia 2013 roku – k. 23 akta WZON).

Od powyższej decyzji wniesione zostało odwołanie, które zostało rozpatrzone na drodze postępowania administracyjnego przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., który decyzją z dnia 3 czerwca 2013 roku, znak: (...), zmienił zaskarżoną decyzję zaliczając H. K. do lekkiego stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu organ wskazał, iż zebrane w sprawie dowody kwalifikują osobę zainteresowaną do lekkiego stopnia niepełnosprawności (decyzja z dnia 3 czerwca 2013 roku – akta WZON).

W dniu 5 lipca 2013 roku H. K. wniosła odwołanie od decyzji WZON. W uzasadnieniu wskazała, iż od 1974 roku leczy na nerwicę lękową. Ponadto, podniosła że jej obecny stan psychiczny mocno odbiega od normy – opuszczenie domu napawa ją przerażeniem. Ze względu na stany lękowe nie

może również korzystać z komunikacji miejskiej. Odwołująca wskazała również, iż znajduje się pod stałą opieką lekarza neurologa z powodu zaburzeń po udarowych (k. 1 – 2 akta sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie, w uzasadnieniu wskazując, iż na podstawie wywiadu, dostarczonej dokumentacji i przeprowadzonego badania skład orzekający uznał, że odwołująca się jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim na stałe. Schorzenia udokumentowane w toku postępowania nie dały podstaw do określenia niepełnosprawności w umiarkowanym stopniu (odpowiedź na odwołanie – k. 8 – 8v. akta sprawy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W toku postępowania przed WZON stwierdzono u H. K. dystymię oraz zaburzenia somatyzacyjne. Na podstawie wskazanych schorzeń przyznano odwołującej lekki stopień niepełnosprawności w drodze decyzji z dnia 3 czerwca 2013 roku. Od powyższej decyzji, pismem z dnia 5 lipca 2013 roku, H. K. odwołała się za pośrednictwem WZON, który to przekazał sprawę zgodnie z właściwością do Sądu Rejonowego (decyzja WZON z dnia 3 czerwca 2013 roku – akta WZON).

W celu określenia schorzeń, na które cierpi odwołująca się i ustalenia ich znaczenia dla orzeczenia wobec niej danego stopnia niepełnosprawności, Sąd postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2013 roku, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii (postanowienie z dnia 1 sierpnia 2013 roku – k. 9 akta sprawy).

Z opinii biegłego psychiatry, sporządzonej w dniu 9 października 2013 roku, wynika iż u odwołującej się stwierdzono przewlekłe występujące: obniżony nastrój z tendencją do dysforyczności, obniżoną aktywność, zaburzenia snu, lęk oraz niepokój, którym towarzyszą zaburzenia somatyzacyjne (ból głowy, drętwienia rąk i nóg). W opinii wskazano, iż odwołująca się prezentuje postawę osoby wycofanej i zrezygnowanej. Do powyższych schorzeń dołączają się zaburzenia pamięci. Biegły psychiatra stwierdził u odwołującej się również objawy dystymii po przebytych udarach mózgu. Wskazał także, iż wykazuje ona trudności w funkcjonowaniu społecznym, co przejawia się zarówno w życiu zawodowym, jak i rodzinnym. Podsumowując swoją opinię biegły wskazał, iż odwołująca się spełnia kryteria umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (opinia biegłego psychiatry – k. 36 – 42 akta sprawy).

Sąd oparł ustalenia stanu faktycznego na podstawie dokumentacji lekarskiej znajdującej się w aktach sądowych oraz na podstawie akt Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała. Sąd ustalając stan faktyczny oparł się również na opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty w zakresie psychiatrii. W ocenie Sądu opinia biegłego jest wnikliwa, rzetelna, a dodatkowo została wydana po przeprowadzeniu badania odwołującej się i po wszechstronnej analizie zgromadzonej dokumentacji lekarskiej. Brak jest jednocześnie jakichkolwiek podstaw, by opinii tej odmówić mocy dowodowej.

Sąd zważył, co następuje:

Kwestie dotyczące prawidłowego ustalenia stopnia niepełnosprawności, co jest przedmiotem niniejszego postępowania, są uregulowane w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2011 roku, Nr 127, poz. 721, ze zm.). Zgodnie z art. 3 ust. 1 tej ustawy ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą. Są to stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany oraz lekki. Z kolei na podstawie regulacji art. 6 ust. 1 tej ustawy organami właściwymi do orzekania o niepełnosprawności są powiatowe zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności, stanowiące pierwszą instancję, oraz zespoły wojewódzkie jako druga instancja.

W przedmiotowej sprawie odwołująca się zaskarżyła decyzję WZON, gdyż uważa, że powinien jej zostać przyznany umiarkowany stopień niepełnosprawności, zamiast orzeczonego stopnia lekkiego. Rozróżnienie pomiędzy owymi stopniami niepełnosprawności jest zawarte w art. 4 ust. 2 i 3 wspomnianej na początku rozważań ustawy. Zgodnie z art. 4 ust. 2 do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo

częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Z kolei do lekkiego stopnia niepełnosprawności (art. 4 ust. 3) zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Aby ustalić w przedmiotowej sprawie jaki faktycznie jest stan zdrowia odwołującej się oraz na tej podstawie zakwalifikować ją do odpowiedniego stopnia niepełnosprawności należało posłużyć się specjalną wiedzą medyczną. Zgodnie z treścią art. 278 § 1 k.p.c. w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii.

Powołany przez Sąd biegły sądowy z zakresu psychiatrii w swojej opinii jednoznacznie wskazał, iż H. K. w obecnym stanie zdrowia jest osobą niepełnosprawną oraz spełnia kryteria zakwalifikowania jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Sąd zaś w pełni podzielił przytoczone wyżej wnioski zawarte w opinii, albowiem uznał je za rzetelne oraz sporządzone po przeprowadzeniu przedmiotowych badań i zapoznaniu się z aktami sprawy, jak i załączoną do nich dokumentacją medyczną.

Uwzględniając powyższe rozważania, w ocenie Sądu, należało zmienić zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 3 czerwca 2013 roku, znak: (...)w punkcie I i zaliczyć odwołującą się H. K. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie:

Doręczyć odpis wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem pełnomocnikowi WZON-u.